بر آورد کمترین مربعات بایاس دادههای واقعی فاصلهیابی بین زوج ماهوارهٔ GRACE و تولید نسخهٔ جدیدی برای فایلهای KBRL1B-X براساس مشاهدات GPS

حسن هاشمي فراهاني و عليرضا أزموده اردلان **

^ادانشجوی دکترای ژئودزی، گروه مهندسی نقشهبرداری، قطب مهندسی نقشهبرداری و مقابله با سوانح طبیعی، پردیس دانشکدهای فنی، دانشگاه تهران، ایران ^۲دانشیار گروه مهندسی نقشهبرداری، قطب مهندسی نقشهبرداری و مقابله با سوانح طبیعی، پردیس دانشکدهای فنی، دانشگاه تهران، ایران

(دریافت: ۸۵٬۱۲٫۷ ، پذیرش نهایی: ۸۷٬۷٫۲)

چکیدہ

یکی از کمیتهای مشاهداتی مهم در مأموریت گرانی سنجی ماهواره است. به کارگیری این کمیت مشاهداتی در حکم مقدار مرزی گرانی سنجی GRACE-1 و GRACE-2 بر امتداد واصل بین دو ماهواره است. به کارگیری این کمیت مشاهداتی در حکم مقدار مرزی در مدل سازی محلی و منطقه ی میدان گرانی زمین، اطلاعات ارزشمندی را به منظور برآورد صحیح طول موجهای کوتاه تا متوسط میدان جاذبهٔ زمین به دست می دهد. یکی از پارامترهایی که به منظور تولید این دادهٔ مرزی با استفاده از دادههای واقعی مأموریت گرانی سنجی ماهواره ای GRACE نیز است، "فاصلهٔ بین دو ماهواره" ρ است که می توان مقدار بایاس دار آن ρ_0 را در هر لحظهٔ مشاهداتی، در مجموعه فایل هایی موسوم به KBRL1B یافت. وجود بایاس نامعلوم در مقدار مشاهداتی ρ ، مشکل اساسی، به کارگیری دادهٔ مرزی پیش گفته است که از اثر ابهام فاز در مشاهدات فاصله یابی بین زوج ماهواره ناشی می شود. این موضوع کاربران دادههای واقعی گرانی سنجی ماهواره ای GRACE را شری موسوم به KBRL1B یافت. وجود بایاس نامعلوم در مقدار مشاهداتی ρ ، مشکل اساسی، مشاهداتی، در مجموعه فایل هایی موسوم به KBRL1B یافت. وجود بایاس نامعلوم در مقدار مشاهداتی می موضوع کاربران ماهواره می کند. در این محاسباتی با توجه به اهمیت دادهٔ مرزی یاد شده در مسائل مقدار مرزی ژئودزی فیزیکی، پیشنهادی به منظور ماهواره می کند. در این محاسبات، با توجه به اهمیت دادهٔ مرزی یاد شده در مسائل مقدار مرزی ژئودزی فیزیکی، پیشنهادی به منظور برآورد کمترین مربعات بایاس نامعلوم در مقدار مشاهداتی ρ با استفاده از اندازه گیری های سامانهٔ GPS ارائه شده، که منتج به معرفی نسخهٔ جدیدی برای دادههای فاصله یابی بین دو ماهواره، عاری از بایاس پیش گفته می شود.

واژه های کلیدی: گرانی سنجی ماهواره ای، GRACE، فاصلهٔ بین دو ماهواره، KBRL1B-X، بایاس نامعلوم، ابهام فاز

Least square estimation of the bias of the measured distance between the two GRACE satellites and production of a new KBRL1B-X files versions based on GPS observations

Hashemi-Farahani, H¹. and Ardalan, A. A².

¹Ph.D. student of Geodesy, Department of Surveying and Geomatics Engineering, Center of Excellence in Surveying Engineering and Disaster Prevention, University of Tehran, Iran ²Associate Professor, Department of Surveying and Geomatics Engineering, Center of Excellence in Surveying

Engineering and Disaster Prevention, University of Tehran, Iran

(Received: 26 Feb 2007, Accepted: 23 Sep 2008)

Abstract

Gravity Recovery and Climate Experiment (GRACE) satellite gravimetry mission launched in March 2002 based on its twin gravimetric satellites makes application of both High-Low (HL) and Law-Low (LL) gravimetric techniques possible. The LL is based on Satellite-to-Satellite Tracking (SST) via the one way two frequencies K-Band-Ranging between the two GRACE satellites. As a result of combination of LL and HL structures

E-mail: ardalan@ut.ac.ir

via geodesy community following gravity observables are developed: (1) Potential Difference between the two GRACE satellites based on Line of Sight (LOS) velocity using energy integral method. (2) Projection of the gravitational acceleration difference of the two GRACE satellites along the LOS, using LOS acceleration. The latter observable which can provide finer details is one of the important observation quantities of the GRACE mission. Application of this observable as a boundary data for local and regional modeling of the Earth's gravity field provides valuable information about short and medium wavelength spectrums of the field. One of the necessary parameters for the production of this boundary data from the GRACE satellite gravimetry mission is the "inter-satellite range ρ " with the bias ρ_b , which can be obtained from KBRL1B-X data files with 0.2 Hz rate. The unknown bias of ρ , caused by phase ambiguity of the observed distance between the two GRACE satellites, is the main problem facing the application of the aforementioned information as boundary data. This issue has forced the GRACE data user's community to compute ρ at its epoch of observations from the position vectors of the two satellites, which off course has much less accuracy than the K-band measuring distance instrument. Considering the importance of the range measurement ρ as boundary data for the gravimetric boundary value problems, in this paper we have offered a least squares based method for the estimation of the unknown bias ρ_b based on onboard GPS measurements.

Our method is based on the following steps: (1) Application of LL-SST data of GRACE mission and removal of the associated systematic errors. (2) Computation of the bias of the inter-satellite range and its accuracy via the difference between measured biased distance p and the distance computed from GPS derived position vectors of the two satellites. (3) Detection of the occurred cycle slips within the inter-satellite range ρ from the jumps in the computed biases for the consequent epochs of observations, and determination of time spans without cycle slip. (4) Computation of the range biases from the weighted mean of the computed bias for every time span without cycle slip. (5) Computation of bias free distances for every KBR observation epoch using the estimated bias from the previous step. (6) Replacing the computed bias free ranges in the original KBRL1B-X data files. Our numerical computations show that the computed bias free range based on our aforementioned method is much more accurate than direct application of the GPS derived position vectors. Besides the longer the time span without cycle slip the more accurate estimation of bias can be obtained. Finally, using the proposed method in this paper a new version of KBRL1B-X file bias free inter-satellite range observations for the time period 2002-2006 is computed.

ارتفاع مداری پایین نسبت به چند ماهوارهٔ تعیین موقعیت ژئودتیک با ارتفاع مداری بالا) و LL (Low-Low) (ردیابی دو ماهوارهٔ گرانیسنجی با ارتفاع مداری پایین نسبت به یکدیگر) با موفقیت وارد مرحلهٔ اجرایی شد. در این مأموریت مطابق با ساختار HL-SST، هر یک از زوج ماهوارهٔ گرانیسنجی، دارای ارتفاع مداری

۱ مقدمه

در مارس ۲۰۰۲ مأموریت گرانی سنجی ماهواره ای GRACE (Gravity Recovery And Climate (Experiment) شامل دو ماهوارهٔ گرانی سنجی مشابه، مبتنی عرفن "ردیابی ماهواره به ماهواره" (Satellite-to- SST) بر فن "ردیابی ماهواره به ماهواره" (Satellite Tracking با ساختاری تلفیقی از دو آرایش (High-Low) HL

Key words: Satellite gravimetry, GRACE, Inter-satellite distance, KBRL1B-X, Unknown bias, Ambiguity resolution

پروژههایی بودند، که به منظور تحقق مفهوم LL-SST با خصوصياتي بسيار مشابة GRACE براي تعيين طولموجهای کوتاه تا متوسط میدان جاذبهٔ زمین در اواخر دههٔ ۱۹۷۰ و اوایل دههٔ ۱۹۸۰ پیشنهاد شدند، با این حال هرچند هرگز به مرحلهٔ اجرایی نرسیدند (گارسیا، ۲۰۰۲). در مأموريت GRACE، مطابق با ساختار LL-SST یکی از کمیتهای مشاهداتی مهم بهمنزلهٔ مقدار مرزی در مدلسازی جهانی و منطقهای میدان گرانی زمین، عبارتاست از: "تصوير اختلاف شتاب جاذبه بين زوج ماهوارهٔ گرانیسنجی بر امتداد واصل بین آنها" که حاوی اطلاعات ارزشمندی به منظور برآورد صحیح طولموجهای کوتاه تا متوسط میدان جاذبهٔ زمین است (سيبر، ۲۰۰۳). يکی از پارامترهايي، که به منظور توليد اين دادهٔ مرزی نیاز است، "فاصلهٔ بین دو ماهواره" است که از راه یک سامانهٔ فاصلهیابی مایکرُویو به کمک فاز موج حامل با دقت بسیار زیادی، مشاهده میشود. مشکل موجود در این ارتباط، وجود یک بایاس نامعلوم در مقدار مشاهداتی برای این پارامتر است، که بدین لحاظ این مشاهده را "فاصلهٔ بایاسدار" مینامند. این بایاس نامعلوم، ناشی از اثر ابهام فاز (phase-ambiguity) در فاصلهیابی بین زوجماهواره است و مقدار آن پس از هر بار وقوع پديدهٔ جهشفاز (cycle-slip) تغيير ميکند. اين موضوع، کاربران دادههای واقعی GRACE را در هر لحظهٔ مشاهداتی، وادار به محاسبهٔ فاصلهٔ بین زوج ماهوارهٔ گرانیسنجی، از راه مؤلفههای بردار موقعیت دو ماهواره در آن لحظه می سازد، که دقت بسیار کمتری نسبت به دقت فاصلهٔ بایاس دار (فاصلهٔ مشاهده شده به کمک سامانهٔ فاصلهیابی)، فراهم میکند. در این مقاله، پیشنهادی به منظور برآورد کمترین مربعات بایاس نامعلوم در مقدار مشاهداتی فاصلهٔ بین دو ماهواره، در هر بازهٔ زمانی بدون جهشفاز، ارائه شده، که منتهی به معرفی مقادیر عاری از بایاس پیش گفته برای دادههای فاصلهیابی بین دو ماهواره

نسبتاً پایین (Low) هستند که با ماهوارههای سامانهٔ تعیین موقعیت ژئودزی با ارتفاع مداری بالا (High)، به منظور محاسبهٔ بردار موقعیت و بردار سرعت هر یک از زوج ماهوارهٔ جاذبی، مرتبط هستند. این آرایش وجه تسميهٔ High-Low را برای اين ساختار مشخص مىكند. مأموريت گرانىسنجى ماهوارەاى CHAMP (CHAllenging Mini-satellite Payload) اولين پروژهای بود که با این ساختار در ژوئیه ۲۰۰۰ با موفقیت پرتاب شد (رایگبر و همکاران، ۱۹۹۶). همچنین مأموریت GRACE مطابق با ساختار LL-SST شامل دو ماهوارهٔ گرانیسنجی مشابه، موسوم به GRACE-1 و GRACE-2 با ارتفاع مداری پایین از سطح زمین است، که در یک مدار به دنبال یکدیگر در حرکتاند. در این فن، زوج ماهوارهٔ گرانی سنجی GRACE در ساختار LL به یک سامانهٔ فاصله یابی بین ماهوارهای، مجهز است که فاصلهٔ بین دو ماهواره، تغییرات زمانی و نرخ تغییرات زمانی آن را اندازه گیری می کند. این لینک اندازه گیری بین دو ماهوارهٔ گرانیسنجی، علت نام گذاری Low-Low را برای این ساختار مشخص می کند. فکر استفاده از فن LL-SST در تعیین میدان گرانی زمین را اولین بار ولف (۱۹۶۹) حدود ۴۰ سال پیش از نگارش مقالهٔ حاضر، مطرح ساخت. با استفاده از دادههای جمع آوری شده به کمک این ساختار می توان میدان جاذبهٔ زمین را با استفاده از تغییرات سرعت و شتاب دو ماهواره که مستقیماً با تغییرات میدان جاذبهٔ زمین در موقعیت دو ماهوارهٔ جاذبی، متناسب است، تعیین كرد (ولف، ۱۹۶۹). مأموريت GRACE اولين طرح گرانیسنجی ماهوارهای است که با ساختار LL-SST با موفقیت پرتاب و وارد فاز اجرایی شد. پیشتر مأموریت گرانیسنجی ماهوارهای GRAVSAT (GRAVitational (SATellite Mission) (پیسکانه و یولیویس، ۱۹۸۰) و همچنین مأموریت گرانیسنجی GRM) (Geopotential (Research Mission) (کیتینگ و همکاران، ۱۹۸۶)

با دقت زیادی میشود. روش به کار رفته در این تحقیق مبتنی بر مراحل زیر است: (۱) به کار گیری دادههای واقعی ساختار LL-SST در مأموریت GRACE و تصحیح خطاهای سامانمند موجود. (۲) محاسبهٔ بایاس موجود در دادههای فاصلهیابی بین زوج ماهوارهٔ گرانیسنجی، به همراه دقت آن در هر مشاهده، از راه تفاضل فاصلهٔ باياسدار از فاصلهٔ محاسبه شده به كمك بردار موقعيت زوجماهواره از مشاهدات GPS. (۳) کشف پدیدهٔ جهش فاز از راه مقایسهٔ بایاس محاسبه شده (در مرحلهٔ قبل) در هر دو مشاهدهٔ متوالی و تشخیص بازههای زمانی بدون جهشفاز. (۴) محاسبهٔ مقدار میانگین برای بایاس در هر بازهٔ زمانی بدون جهشٍفاز و دقت آن درحکم برآوردی از كمترين مربعات در بازهٔ زماني يادشده. (۵) محاسبهٔ فاصلهٔ بدون بایاس در هر لحظهٔ مشاهداتی از راه تفاضل بایاس بر آوردشده از فاصلهٔ بایاس دار مشاهداتی در آن لحظه. (۶) معرفی نسخهٔ جدید دادههای فاصلهیابی عاری از بایاس نامعلوم.

با این مقدمه به تشریح مأموریت گرانی سنجی ماهواره ای GRACE به همراه کمیت های مشاهداتی می پردازیم. در بخش سوم مشاهدهٔ از نوع تصویر اختلاف شتاب جاذبهٔ بین زوج ماهوارهٔ گرانی سنجی بر امتداد واصل بین دو ماهواره به همراه نقش آن در مطالعات میدان گرانی زمین، ارائه می شود. در بخش بعدی، پیشنهاد نگارندگان مقاله، به منظور بر آورد کمترین مربعات بایاس نامعلوم موجود در داده های فاصله یابی بین زوج ماهواره ارائه و نسخهٔ جدید این اطلاعات معرفی خواهد شد. بحث مقالهٔ حاضر خواهد بود.

۲ مشاهدات GRACE- دادههای واقعی مأموریت گرانیسنجی ماهوارهای GRACE در قالب طرحی مشترک بین سازمان ملی هوا فضای امریکا

(NASA) و مركز هوا فضاى آلمان (DLR) محقق شده است. هدف اصلی این مأموریت، جمع آوری دادههای جاذبی مورد نیاز در مطالعات جهانی میدان جاذبهٔ زمین و تغییرات زمانی آن است. همچنین جمعآوری دادههای مورد نیاز به منظور عملی ساختن تحقیقاتی در زمینهٔ تأثیر شکست وردسپهری و یونسپهری روی علامتهای GPS بهمثابهٔ هدف جانبی این مأموریت معرفی شده است. در بخش فضايي اين مأموريت، مطابق با ساختار LL-SST زوج ماهوارهٔ GRACE-1 و GRACE-2 به دنبال یکدیگر در یک مدار تقریباً قطبی، به فاصلهٔ تقریبی 300 km و با ارتفاع مداری 300 km تا 500 km نسبت به هم در حرکتاند (کیم، ۲۰۰۰). عمر اسمی این زوجماهواره با توجه به ارتفاع نسبتاً پایین آن حدود شش سال پیش بینی شده است (کیس و همکاران، ۲۰۰۴). جدول ۱ مشخصات کپلری زوج ماهوارهٔ GRACE-1 و GRACE-2 و شکل ۱ نحوهٔ شکل گیری مدارهای یک روزهٔ آنها را نشان میدهد.

ماهوارة GRACE.	کپلري زوج	 المانهای 	جدول
----------------	-----------	------------------------------	------

GRACE-2	GRACE-1	المان
6876.9926	6876.4816	نصف قطر اصلي (كيلومتر)
0.00049787	0.00040989	خروج از مرکزی
89.024592	89.025446	میل (درجه)
354.442784	354.447149	بُعد نقطهٔ گرهی صعودی (درجه)
316.073923	302.414244	آرگومان پريجي (درجه)
67.044158	80.713591	بیهنجاری متوسط (درجه)

شکل ۱. مدارهای یکروزهٔ GRACE (شکل از: شریفی، ۲۰۰٤).

بسامدی (بسامدهای L1 و L2)، ۲۴ کانالهٔ سامانهٔ GPS موسوم به بلک- جک (Black-Jack) نصب شد، که ویژگی مهم این نوع گیرندهها، استحکام زیاد در مقابل مقاومت هوا است. با استفاده از مشاهدات این سامانه و همچنین اندازه گیریهای سامانه SLR، بردار موقعیت و بردار سرعت هر دو ماهواره با دقت بالایی محاسبه و در اطلاعات ارائه شده برای این مأموریت، با توان تفکیک GPS زمانی 60 / 1 هرتز درج می شوند. مشاهدات سامانهٔ GPS بهصورت تفاضلی دوگانهٔ فاز موج حامل عاری از يونسپهر (L3) بين ماهوارههای GPS، زوج ماهوارهٔ گرانیسنجی GRACE و یک ایستگاه زمینی جمع آوری شده، که برای توضیحات بیشتر در این خصوص می توان به (تپلی و همکاران، ۲۰۰۵) رجوع کرد. یکی از مزیتهای جانبی مهم ساختار LL-SST، امکان جمع آوری مشاهدات تفاضلی GPS بین زوج ماهوارهٔ گرانیسنجی است (شریفی، ۲۰۰۶). به منظور حذف اثر شتابهای غیر جاذبی (شتابهای مزاحم در بررسیهای میدان گرانی، نظیر شتابهای ناشی از نیروهای غیر پایستار مانند اصطکاک جوّی، فشار تابش های خورشیدی و اثرهای گرمایی)، هر یک از زوج ماهوارهٔ گرانیسنجی GRACE، به یک شتابسنج سهمحوری دقیق، موسوم به شتاب سنج سوپر – استار (Super-Star) در مرکز جرم خود مجهز است. توان تفکیک زمانی اندازه گیریهای این حس گر، 60 هرتز و دقت دادههای آن در حدود است (هان و همکاران، ۲۰۰۳). این 4 × $10^{-12} \, {\rm m.s^{-2}}$ شتابسنج سهمحوری، شتابهای غیر جاذبی را در یک دستگاه مختصات وابسته به ماهواره ثبت می کند. بهمنظور انتقال بردار شتابهای غیر جاذبی به دستگاه مختصات وابسته به زمين (دستگاه مختصات لُختی)، هريک از زوجماهواره گرانیسنجی GRACE، به یک حسگر استار-کمرا (Star-Camera) مجهز شده، که در قالب عرضهٔ پارامترهای چهارگان (quaternion) پارامترهای

فاصلهٔ نسبی بین زوج ماهوارهٔ گرانیسنجی، با یک سامانهٔ فاصلهیابی مایکروویو (microwave) در باند K موسوم به سامانهٔ KBR (K-Band Ranging) از راه اندازه گیری دو فاصلهٔ یکطرفه با نرخ نمونهبرداری 10 هرتز مشاهده می شود. هر کدام از این فواصل یک طرفه با مقايسهٔ فاز توليد شده در يک ماهواره، با فاز دريافت شده از ماهوارهٔ دیگری بهدست میآید. مشاهدات فاصلهیابی در این حس گر، بهطور همزمان با دو علامت مایکروویو در باند K با بسامد 24 گیگاهر تز و در باند Ka با بسامد 32 گیگاهرتز صورت می گیرد. ترکیب مشاهدات در دو باند بسامدی، بر آورد دقیقی از میزان خطای ناشی از تأخیر یونسپهري را بهدست ميدهد (کیم، ۲۰۰۰). نکتهٔ مهم اين است که کمیت مشاهداتی در این حس گر، به دلیل وجود ابهام فاز دارای یک بایاس نامعلوم است، که بعد از هر بار بروز جهشفاز، مقدار آن دستخوش تغییر میشود. بدین لحاظ مقدار مشاهداتی حس گر KBR موسوم به فاصلهٔ باياسدار (biased-range) است. دستاورد مقالهٔ حاضر، عرضهٔ پیشنهادی به منظور برآورد دقیق این بایاس در دادههای واقعی مأموریت GRACE است. بهمنظور محاسبهٔ تغييرات زمانى فاصلة بين زوج ماهوارة گرانىسنجى موسوم به نرخ فاصله (range-rate) و نرخ تغییرات زمانی آن موسوم به شتاب فاصله (range-acceleration)، میانگین اندازه گیریهای جمع آوری شده روی فواصل زمانی ۱۰ ثانیهای محاسبه میشود. در نهایت دادههای این حس گر مشتمل بر فاصله، نرخ فاصله و شتاب فاصلهٔ بین زوج ماهوارهٔ گرانیسنجی، با توان تفکیک زمانی 0.2 Hz فراهم می شود (کیس و همکاران، ۲۰۰۴). انحراف معيار گزارش شده برای فاصلهٔ اندازه گیری شده بین دو ماهوارهٔ گرانیسنجی در حد $\mu m \, 10 \,
m e$ و دقت مورد انتظار در ارتباط با نرخ فاصله در حد $\mu m.s^{-1}$ بر آورد شده است (هان و همکاران، ۲۰۰۳). همچنین روی هر یک از زوج ماهوارهٔ گرانیسنجی، یک گیرندهٔ دو

انتقال بردار یکه را از دستگاه مختصات وابسته به ماهواره به دستگاه مختصات لختی، با توان تفکیک زمانی که این طرح ترکیبی از دو ساختار LL و HL باشد. شکل 60 هرتز مهیا میکند (جکلی، ۲۰۰۱). در شکل ۲ موقعیت حسگرهای یادشده در یکی از زوج ماهوارهٔ گرانیسنجی GRACE نشان داده شده است (رایگبر و همکاران، ۲۰۰۵). علاقمندان به جزئیات بیشتر مأموریت درحکم دادهٔ مرزی عرضه کرد، که عبارتاند از: (۱) GRACE می توانند به منابعی نظیر (هان، ۲۰۰۳؛ رایگبر و اختلاف پتانسیل جاذبه بین زوجماهواره با استفاده از همکاران، ۲۰۰۵ و رومل و همکاران، ۲۰۰۲) مراجع کنند.

به کارگیری سامانهٔ فاصلهیابی بین ماهوارهای KBR

در کنار سامانهٔ GPS در مأموریت GRACE، باعث شده ۳این آرایش تلفیقی را نمایش میدهد.

با تلفیق دادههای جمعآوری شده در ساختار LL و HL میتوان انواع جدیدی از کمیتهای مشاهداتی را کمیت سرعت خط دید *i*، از راه روش انتگرال انرژی حرکت (بیاهامر، ۱۹۶۸) و (۲) تصویر اختلاف شتاب جاذبهٔ بین زوجماهواره بر امتداد LOS با استفاده از کمیت

شکل ۲. حس گرهای تک ماهوارهٔ گرانی سنجی GRACE (شکل از: رایگبر و همکاران، ۲۰۰۵).

شكل ۳. آرايش فضايي GRACE، تلفيقي از دو ساختار LL و HL (شكل از: http://podaac.jpl.nasa.gov/grace).

شتاب خط دید *ö* (ولف، ۱۹۶۹). پردازش اطلاعات جاذبی زوج ماهوارهٔ مأموریت GRACE با JPL صورت *گ*رفته که محصول نهایی موسوم به دادههای ILevel-1B صورت است (وو و همکاران، ۲۰۰۴). جدول ۲ این دادهها را به تفکیک به همراه محتوای اطلاعاتی هریک از آنها معرفی می کند (کیس و همکاران، ۲۰۰۴). همان طور که دیده میشود، توان تفکیک زمانی دادههای درج شده در فایلهای اطلاعاتی یکسان نیست، که این موضوع کاربران دادههای واقعی GRACE را وادار به انتخاب دادهها بر اساس کمترین توان تفکیک زمانی (۱/۶۰ هرتز) می کند.

۳ مقدار مرزی از نوع: تصویر اختلاف شتاب جاذبهٔ بین زوج ماهوارهٔ گرانیسنجی بر امتداد LOS

در میان دو نوع دادهٔ مرزی ذکر شده در بخش قبل، "تصویر اختلاف شتاب جاذبهٔ بین زوج ماهوارهٔ گرانی سنجی بر امتداد خط دید"، نسبت به "اختلاف پتانسیل جاذبه بین زوج ماهواره" جزئیات بیشتری از میدان جاذبه را دریافت کرده و به طول موج های کوتاه تری از میدان جاذبهٔ زمین حساس است (هان، ۲۰۰۳). از این جهت، تصویر اختلاف شتاب جاذبهٔ بین زوج ماهواره بر امتداد خط دید، به منزلهٔ مقدار مرزی، به منظور مدل سازی

میدان گرانی زمین بیشتر مورد توجه محققان قرار گرفته است (هان و همکاران، ۲۰۰۳). بهمنزلهٔ نمونههایی از کاربرد این مقدار مرزی، با استفاده از دادههای شبیهسازی شدهٔ ساختار LL-SST برای مدلسازی جهانی میدان جاذبهٔ زمين و همين طور تعيين ژئوئيد درحكم مصداقي از مدلسازی محلی میدان گرانی، می توان به مراجع (هاجلا، ۱۹۷۴؛ گارسیا، ۲۰۰۲؛ رومل و همکاران، ۲۰۰۲؛ رومل، ۱۹۸۰؛ هان، ۲۰۰۳؛ هان و همکاران، ۲۰۰۳؛ شریفی، ۲۰۰۴ و کلر و شریفی، ۲۰۰۵) اشاره کرد. همچنین نمونههایی از مطالعات صورت گرفته با استفاده از دادههای واقعی مأموریت GRACE با به کارگیری این مقدار مرزی، که منتهی به تولید مدل ژئوپتانسیلی برای میدان جاذبهٔ زمین شده، عبارتاند از مراجع (رایگبر و همکاران، ۲۰۰۳؛ تپلی و همکاران، ۲۰۰۳؛ رایگبر و همکاران، ۲۰۰۵ و تپلی و همکاران، ۲۰۰۵) که همگی در دو مرکز مهم تولید مدلهای ژئوپتانسیلی یعنی NASA در امریکا و GFZ در آلمان محاسبه شدهاند. نقطهٔ شروع به منظور محاسبهٔ دادهٔ مرزی از نوع "تصویر اختلاف شتاب جاذبهٔ بین زوجماهوارهٔ گرانیسنجی بر امتداد خط دید" معادلهٔ (۱) بوده که مشاهدات ساختار LL-SST (p، p و p) را با مشاهدات ساختار $\dot{\mathbf{r}}_2$ م $\dot{\mathbf{r}}_1$ ، $\mathbf{r}_2$ ، $\mathbf{r}_1$) HL-SST مرتبط می سازد (سیبر، ۲۰۰۳).

توان تفکیک زمانی (هرتز)	محتواي اطلاعات	نوع داده	
1 / 60	بردار موقعیت r و سرعت ř زوج ماهوارهٔ گرانیسنجی I (A) و Z (B) در دستگاه مختصات وابسته به زمین به همراه دقت آنها	GNV1B-B	GNV1B-A
60	بردار شتابهای غیر جاذبی زوج ماهوارهٔ گرانیسنجی I (A) و 2 (B) در دستگاه مختصات وابسته به ماهواره	ACC1B-B	ACC1B-A
60	پارامترهای دوران (المانهای کو آنرنین) بردار شتابهای غیر جاذبی زوج ماهوارهٔ گرانیسنجی I (A) و 2 (B) از دستگاه مختصات وابسته به ماهواره به دستگاه مختصات لَختی	SCA1B-B	SCA1B-A
0.2	فاصلهٔ بایاس دار بین زوجماهواره ρ، سرعت خط دید ۇ و شتاب خط دید ت	KBR	1B-X

جدول ۲. مشخصات داده های جاذبی GRACE تولید شده با JPL (کیس و همکاران، ۲۰۰٤).

$$\begin{split} \left\langle \ddot{\mathbf{r}}_{2} - \ddot{\mathbf{r}}_{1}, \mathbf{r}_{2} - \mathbf{r}_{1} \right\rangle &= \dot{\rho}^{2} + \rho \ddot{\rho} - \left\langle \dot{\mathbf{r}}_{2} - \dot{\mathbf{r}}_{1}, \dot{\mathbf{r}}_{2} - \dot{\mathbf{r}}_{1} \right\rangle \\ &= \dot{\rho}^{2} + \rho \ddot{\rho} - \left\| \Delta \dot{\mathbf{r}} \right\|^{2} \end{split} \tag{1}$$

(سرعت خط دید) و $\ddot{
ho}$ نرخ تغییرات زمانی فاصله (شتاب خط دید) است. همچنین r_1 و r_2 بردارهای موقعیت زوجماهواره، $\dot{\mathbf{f}}_1$ و $\dot{\mathbf{f}}_2$ بردارهای سرعت زوجماهوارهاند که با استفاده از تلفیق مشاهدات سامانه های GPS و SLR بەدست مىآيند. ھمچنين $\ddot{r}_1$ و $\ddot{r}_2$ بردارھاى شتاب زوجماهواره شامل مجموع شتابهاي جاذبي وغير جاذبي وارد به مركز جرم ماهوارهاند. در رابطهٔ (۱) فاصلهٔ زوجماهواره p، عاری از بایاس نامعلوم فرض شده است. در معادلهٔ (۱) ک $\Delta \mathbf{r} = \mathbf{r}_2 - \mathbf{r}_1$ (۱) در معادلهٔ (۱) اختلاف بردارهای سرعت و $\Delta \dot{\mathbf{r}} = \dot{\mathbf{r}}_2 - \dot{\mathbf{r}}_1$ اختلاف بردارهای شتاب زوج ماهواره $\Delta \ddot{\mathrm{r}} = \ddot{\mathrm{r}}_2 - \ddot{\mathrm{r}}_1$ گرانیسنجیاند. در اینجا اندیس 1 به ماهوارهٔ تعقیب کننده (Trailing Satellite) و اندیس 2 به ماهوارهٔ پیشرو (Leading Satellite) نسبت داده شده است. با تقسیم دو طرف معادلهٔ بر p، به مقدار اختلاف شتاب بین زوجماهواره در امتداد خط دید میرسیم، که در معادلهٔ بردار یکهٔ $e_{12}=\Delta r \; / \; \rho$ بردار یکه $e_{12}=\Delta r \; / \; \rho$ در امتداد خط دید است.

$$\left\langle \Delta \ddot{\mathbf{r}}, \mathbf{e}_{12} \right\rangle = \ddot{\rho} + \frac{\dot{\rho}^2}{\rho} - \frac{\left\| \Delta \dot{\mathbf{r}} \right\|^2}{\rho} \tag{(Y)}$$

بردارهای شتاب زوجماهواره i_1 و i_2 شامل مجموع شتابهای جاذبی و غیر جاذبی وارد بر مرکز جرم دو ماهواره هستند. بنابراین میتوان بردارهای i_1 و i_2 را بهصورت روابط زیر نوشت.

$$\ddot{r}_{1} = a_{1} + g_{1}$$

 $\ddot{r}_{2} = a_{2} + g_{2}$ (*)

در روابط (۳) a_1 و a_2 عبارتاند از: مجموع همهٔ شتابهای غیر جاذبی (شتابهای مزاحم در مدلسازی میدان گرانی زمین) وارد بر مرکز جرم هر یک از زوج

ماهوارههای گرانیسنجی، که با شتابسنج سهمحوره نصب شده در هریک از زوجماهواره ثبت میشوند. همچنین g₁ و g₂ بردارهای شتاب جاذبهٔ وارد شده بر هر یک از زوجماهوارهاند.

$$\Delta \ddot{\mathbf{r}} = \ddot{\mathbf{r}}_2 - \ddot{\mathbf{r}}_1 = \Delta \mathbf{g} + \Delta \mathbf{a} \tag{6}$$

در این رابطه $a_1 = a_2 - a_1$ اختلاف شتابهای غیر جاذبی بین زوج ماهواره و $\Delta g = g_2 - g_1$ اختلاف شتاب جاذبهٔ بین زوج ماهوارهٔ گرانی سنجی است. با جاگذاری (۴) در (۲) به معادلهٔ (۵) می رسیم، که در حکم معادلهٔ مشاهدهٔ اساسی در مأموریت GRACE با ساختار تلفیقی HL و LL، در نظر گرفته می شود (سیبر، ۲۰۰۳).

$$\mathbf{e}_{12}^{\mathrm{T}} \Delta \mathbf{g} = \ddot{\boldsymbol{\rho}} + \frac{\dot{\boldsymbol{\rho}}^2}{\rho} - \frac{\left\|\Delta \dot{\mathbf{r}}\right\|^2}{\rho} - \mathbf{e}_{12}^{\mathrm{T}} \Delta \mathbf{a} \tag{(b)}$$

در معادلهٔ (۵) $\Phi_{12}^{T} \Delta g$ تصویر اختلاف شتاب جاذبهٔ بین زوج ماهوارهٔ ثقلسنجی بر امتداد خط دید است که بهمنزلهٔ یکی از مقادیر مرزی مهم در مدلسازی جهانی و منطقهای میدان گرانی زمین در نظر گرفته میشود. همان طور که از معادلهٔ (۵) بر میآید، در ساختار LL-SST میتوان میدان جاذبهٔ زمین را با استفاده از تغییرات سرعت و شتاب نسبی زوج ماهوارهٔ گرانی سنجی نسبت به یکدیگر (که مستقیماً متناسب است با تغییرات میدان جاذبهٔ زمین در موقعیت دو ماهواره) تعیین کرد (ولف، ۱۹۶۹).

۴ پیشنهادی برای بر آورد بایاس نامعلوم در دادههای فاصله یابی سامانهٔ KBR

یکی از پارامترهایی که به منظور محاسبهٔ مقدار مرزی از نوع "تصویر اختلاف شتاب جاذبهٔ بین زوجماهواره بر امتداد خط دید" (e^T₁₂Δg) در معادلهٔ (۵) مورد نیاز است، فاصلهٔ بین زوج ماهوارهٔ گرانیسنجی م است که مقدار بایاسدار آن م با سامانهٔ فاصلهیابی مایکرُویو KBR به کمک ثبت فاز امواجی مایکروویو در باند Kبا دقت بسیار زیادی، مشاهده شده و مقدار آن را می توان در هر لحظهٔ

مشاهداتی، در مجموعه فایلهای تولید شده با JPL موسوم به KBRL1B-X یافت (وو و همکاران، ۲۰۰۴). وجود بایاس نامعلوم در مقدار مشاهداتی فاصلهٔ بین زوج ماهوارهٔ گرانیسنجی، مشکل اساسی برای محاسبه و به کارگیری دادهٔ مرزی gr_12 است. اگر میزان بایاس نامعلوم را با d نشان دهیم، می توان معادلهٔ (۴) را برای وضوح بیشتر نوشت.

$$\rho_{\rm b} = \rho + b \tag{($?)}$$

وجود بایاس نامعلوم، ناشی از اثر ابهام فاز یا تعداد دورهای صحیح مجهول، در فاصلهیابی بین زوج ماهوارهٔ گرانیسنجی است و مقدار آن پس از هر بار وقوع پدیدهٔ جهش فاز تغییر می کند. در این مقاله با توجه به اهمیت دادهٔ مرزی یادشده در مسائل مقدار مرزی ژئودزی در حوزهٔ میدان گرانی، پیشنهادی به منظور برآورد کمترین مربعات بایاس نامعلوم در مقدار مشاهداتی م⁶ با استفاده از مشاهدات سامانهٔ GPS ارائه شده است، که به معرفی مقادیر عاری از بایاس پیش گفته برای دادههای فاصلهیابی بین زوج ماهوارهٔ گرانیسنجی با دقت زیاد منجر می شود. روش پیشنهادی به صورت خلاصه در فلوچارت شکل ۴ نشان داده شده است.

محاسبهٔ بایاس نامعلوم در دادههای فاصلهیابی بین زوج ماهوارهٔ گرانیسنجی، به همراه دقت آن برای هر مشاهده، از راه تفاضل فاصلهٔ مشاهداتی سامانهٔ KBR (فاصلهٔ بایاسدار) از فاصلهٔ محاسباتی به کمک بردار موقعیت زوجماهواره (بهدست آمده از اندازه گیریهای GPS)، قدم اول در فلوچارت ارائه شده در شکل ۴ است. مشاهدهٔ فاصلهیابی با سامانهٔ KBR را در نظر $\{x_2, y_2, z_2\}$ و $\{x_1, y_1, z_1\}$ و $\{x_2, y_2, z_2\}$ مؤلفههای بردار موقعیت زوج ماهوارهٔ I-GRACE و مؤلفههای بردار موقعیت زوج ماهوارهٔ I-GRACE و GRACE-2 در دستگاه لَختی، در لحظهٔ مشاهداتی باشند، در اینصورت میزان بایاس نامعلوم ط در فاصلهٔ مشاهداتی و واریانس آن σ_b^2 بهترتیب از روابط (۷) و (۸)

قابل محاسبه خواهند بود.

$$\frac{b = \rho_{b} - (x_{2} - x_{1})^{2} + (y_{2} - y_{1})^{2} + (z_{2} - z_{1})^{2}}{(V)}$$

$$\begin{split} \sigma_{b}^{2} &= \sigma_{\rho_{b}}^{2} + \\ & \frac{1}{\rho_{b}^{2}} \Big\{ \Big(x_{2} - x_{1} \Big)^{2} \left(\sigma_{x_{1}}^{2} + \sigma_{x_{2}}^{2} \right)^{2} + \\ & \Big(y_{2} - y_{1} \Big)^{2} \left(\sigma_{y_{1}}^{2} + \sigma_{y_{2}}^{2} \right)^{2} + \Big(z_{2} - z_{1} \Big)^{2} \left(\sigma_{z_{1}}^{2} + \sigma_{z_{2}}^{2} \right)^{2} \Big\} \end{split}$$

$$(A)$$

شکل ٤. الگوریتم پیشنهادی برآورد بایاس نامعلوم.

در رابطهٔ (۸) $\sigma_{\rho_b} = 10\mu m$ (۸) بایاس دار بوده (کیس و همکاران، ۲۰۰۴) و $\left\{\sigma_{x_1}, \sigma_{y_1}, \sigma_{z_1}\right\}$ و $\left\{\sigma_{x_2}, \sigma_{y_2}, \sigma_{z_2}\right\}$ انحراف معیار مؤلفه های بردار موقعیت GRACE-1 و GRACE-2 هستند، که بهتر تیب برای زوج ماهوارهٔ گرانی سنجی در داده های GNV1B-A و GNV1B-A درج شدهاند. بدین تر تیب می توان میزان بایاس نامعلوم d را برای هر مشاهده به همراه دقت آن بهدست آورد.

بایاس پیش گفته، ناشی از اثر ابهام فاز در فاصلهیابی بین زوج ماهواره است و مقدار آن معمولاً روی مرزهای یک روزه در اثر قطع سیگنال بین زوج ماهواره، تغییر می کند. بنابراین کشف پدیدهٔ جهش فاز و تعیین بازههای زمانی بدون جهش فاز، قدم بعدی محاسبات است، که از راه مقایسهٔ بایاس محاسبه شده در هر دو مشاهدهٔ متوالی قابل اجرا خواهد بود. بدین ترتیب که، اگر اختلاف بایاس محاسبه شده طی دو مشاهدهٔ متوالی، بزرگ تر از طول موج سیگنال مورد استفاده در فاصلهیابی باشد، به معنی جهش فاز و قطع سیگنال تلقی می شود. شکل ۵ نمودار تغییرات مقدار بایاس طی ۳۰ روز در اوت ۲۰۰۲ از زمان

GPS از 157,809,600 تا 160,401,540 را نشان میدهد، که حاکی از زمان و تعداد دفعات جهشِفاز در این بازهٔ زمانی است.

لازم به ذکر است که لحظهٔ ثبت مشاهدات در فایل های دادهٔ Level-1B، بهصورت زمان GPS-GPS) (GRACE درج شده است. زمان GPS در پروژهٔ GRACE) بهصورت تعداد ثانیه های طی شده از تاریخ ژولی ۲۰۰۰ بهصورت تعداد ثانیه های طی شده از تاریخ ژولی ۲۰۰۰ (JD2000) مطابق با ساعت ۱۲ در سامانهٔ زمان هم تراز شدهٔ جهانی JDT در اول ژانویهٔ ۲۰۰۰ تعریف شده است. این نحوهٔ تعریف زمان GPS با تعریف زمان GPS در سایر مأموریت ها که به صورت تعداد ثانیه های طی شده از ساعت صفر JTU در ششم ژانویهٔ ۱۹۸۶ بوده، متفاوت است (کیس و همکاران، ۲۰۰۴).

در حس گر KBR به منظور حذف خطای یون سپهری از روی مشاهدات فاصلهیابی، از ترکیب دو سیگنال $(f_2 = 24 \text{ GHz})$ و $(f_1 = 32 \text{ GHz})$ Ka مایکروویو Ka ($f_2 = 24 \text{ GHz}$) د مایکروویو L₃ مورت می گیرد. از راه ایجاد موج عاری از یون سپهر L_3 مورت می گیرد. بسامد موج عاری از یون سپهر (13.4 در این حالت برابر است با رابطهٔ زیر (لاشاپل و کانون، ۱۹۸۶).

شکل ۵. تغییرات میزان بایاس نامعلوم در اثر جهش فاز، طی بازهٔ زمانی ۳۰ روزه از زمان GPS GPS تا 157,809,600 تا 160,401,540

در ادامه، بهمنظور وضوح بیشتر، یک بازهٔ زمانی یکروزه بدون جهشفاز را طی زمان GPS از 157,895,940 تا 157,809,600 و همچنين يک بازه زمانی ۱۰ روزه با تعدادی جهشفاز را طی زمان GPS از 157,809,600 تا 158,673,540 را در نظر گرفته، محاسبات اشاره شده در بالا را برای این دو بازهٔ زمانی به انجام رساندیم و نتایج حاصل را در قالب شکل های ۶ تا ۹ و جدولهای ۳ تا ۵ ارائه خواهیم کرد. شکل ۶ مقدار عددی بایاس های محاسباتی در هر لحظهٔ مشاهداتی را در مقابل مقدار عددي بر آورد كمترين مربعات باياس و شكل ۷ دقت بایاس های محاسباتی را در مقابل دقت بایاس بر آورد شده در بازهٔ زمانی یک روزه (عاری از جهش فاز) ارائه مى كند. فاصلهٔ مشاهداتى سامانهٔ KBR، فاصلهٔ محاسباتی به کمک مشاهدات سامانهٔ GPS به همراه دقت آن، بایاس محاسباتی بهمراه دقت آن در هر لحظهٔ مشاهداتی، طی بخشی از بازهٔ زمانی یکوروزه، از زمان 157,809,600 GPS تا 157,811,940 در جدول ۳ ارائه شده و در جدول ۴ مقدار عددی بایاس بر آورد شده بههمراه دقت آن در این بازهٔ زمانی ارائه شده است. سپس فاصلهٔ محاسبه شده بین زوجماهواره در محاسبات تحقیق حاضر بههمراه دقت آن با استفاده از برآورد کمترین مربعات بایاس، در زمانهای مشاهداتی جدول ۳ ارائه شده است. در نهایت، شکل ۸ تغییرات مقدار عددی بایاس نامعلوم در اثر تعدای جهشفاز در یک بازهٔ زمانی ۱۰ روزه مشتمل بر جهشفاز را طی زمان GPS از ۹ تا 157,809,600 نشان داده و شکل ۱58,673,540 نشان داده و دقت بایاس های محاسباتی را به همراه دقت بایاس بر آورد شده، در این بازهٔ زمانی ارائه می کند.

۵ بحث و نتیجه گیری یکی از مقادیر مرزی مهم در فن LL-SST در بررسی میدان گرانی زمین و تغییرات زمانی آن، عبارت است از:

$$f_{L_3} = \frac{f_2^3 - f_1^3}{f_2^2 - f_1^2} = 42.29 \text{ GHz}$$
 (4)

بنابراین میتوان طول موج عاری از یون سپهر λ_{L_3} را از طریق رابطهٔ (۱۰) به دست آورد، که به منظور بررسی تغییرات مقدار عددی بایاس در هر دو مشاهدهٔ متوالی برای کشف پدیدهٔ جهش فاز مورد استفاده قرار می گیرد. در این رابطه ^{2} سرعت نور است که مقدار عددی آن را میتوان در (مک کارتی و پتیت، ۲۰۰۳) برابر با

$$\lambda_{L_3} = \frac{c}{f_{L_3}} = 0.7 \text{ cm}$$
 (1.)

پس از تشخیص بازههای زمانی بدون جهش فاز، می توان مقدار میانگین بایاس های محاسباتی در هر بازهٔ زمانی بدون جهش فاز را به همراه دقت میانگین، در حکم بر آوردی از کمترین مربعات برای مقدار بایاس در بازهٔ زمانی پیش گفته از راه روابط (۱۱) و (۱۲) بر آورد کرد.

$$\hat{\mathbf{b}} = \frac{1}{n} \sum_{\mathbf{t}=\mathbf{t}_1}^{\mathbf{t}_2} \mathbf{b}(\mathbf{t}) \tag{11}$$

$$\sigma_{\hat{b}} = \frac{1}{n} \sqrt{\sum_{t=t_1}^{t_2} \sigma_{b(t)}^2}$$
 (1Y)

در روابط (۱۱) و (۱۲) t زمان مشاهداتی و n تعداد مشاهدات در بازهٔ زمانی بدون جهش فاز است. در نهایت می توان با استفاده از روابط (۱۳) و (۱۴) فاصلهٔ بدون بایاس در هر لحظهٔ مشاهداتی را از راه تفاضل بایاس بر آورد شده، از فاصلهٔ مشاهداتی با سامانهٔ KBR محاسبه کرد، که بدین تر تیب می توان، نسخهٔ جدیدی را برای فایل های داده های فاصله یابی KBR1B-X عاری از بایاس نامعلوم، با دقت زیادی عرضه کرد.

$$\rho(t) = \rho_{b}(t) - \hat{b}$$
(17)

$$\sigma_{\rho(t)} = \sqrt{\sigma_{\rho_{\rm b}(t)}^2 + \sigma_{\tilde{\rm b}}^2} \tag{14}$$

شکل ۲. بایاس های محاسباتی b (آبی) و بایاس برآورد شده b (سرخ) در یک بازهٔ زمانی یکروزه، عاری از جهشِفاز طی زمان GPS از 157,809,600 تا 157,895,940.

GPS (آبی) و دقت بایاس محاسباتی σ_b (آبی) و دقت بایاس برآورد شده σ_b (سرخ) در یک بازهٔ زمانی یکروزه، عاری از جهشِفاز از زمان GPS (۲۰۰۰ دقت بایاس های محاسباتی 157,895,940 تا 157,809,600

جدول ۳. فاصلهٔ مشاهداتی سامانهٔ KBR، فاصلهٔ محاسباتی با سامانهٔ GPS به همراه دقت آن، بایاس محاسباتی به همراه دقت آن در هر لحظهٔ مشاهداتی در بخشی از بازهٔ زمانی یکروزه طی زمان GPS از 157,809,600 تا 157,811,940.

زمان GPS (ثانیه)	فاصلهٔ مشاهداتی با سامانهٔ KBR (متر)	فاصلهٔ محاسباتی به کمک سامانهٔ GPS (متر)	دقت فاصلهٔ محاسباتی به کمک سامانهٔ GPS (سانتیمتر)	باياس محاسباتى (متر)	دقت باياس محاسباتی (سانتیمتر)
157809600	492482.192819349	237346.737411293	1.8979	255135.455408056	1.8979
157809660	492583.28913082	237447.831587016	1.877	255135.457543804	1.877
157809720	492688.459462257	237552.999699191	1.8762	255135.459763066	1.8762
157809780	492797.071712408	237661.609647363	1.8952	255135.462065045	1.8952
157809840	492908.483102373	237773.018623736	1.9333	255135.464478637	1.9333

۳.	جدول	ادامهٔ
----	------	--------

157809900	493021.997052505	237886.530051522	1.9907	255135.467000983	1.9907
157809960	493136.937974484	238001.468408561	2.0648	255135.469565923	2.0648
157810020	493252.665046073	238117.192957637	2.1467	255135.472088436	2.1467
157810080	493368.539030557	238233.064390675	2.2286	255135.474639881	2.2286
157810140	493483.931881272	238348.454729511	2.305	255135.477151761	2.305
157810200	493598.161359386	238462.681783976	2.3731	255135.47957541	2.3731
157810260	493710.63054449	238575.148811346	2.4313	255135.481733143	2.4313
157810320	493820.707475978	238685.223990603	2.4744	255135.483485374	2.4744
157810380	493927.835653972	238792.350820412	2.5	255135.48483356	2.5
157810440	494031.566125559	238896.080413766	2.5097	255135.485711793	2.5097
157810500	494131.498399223	238996.01234024	2.5099	255135.486058982	2.5099
157810560	494227.208341393	239091.722654803	2.5092	255135.48568659	2.5092
157810620	494318.29134142	239182.806826016	2.5079	255135.484515404	2.5079
157810680	494404.434275998	239268.951594303	2.5054	255135.482681695	2.5054
157810740	494485.340338993	239349.860180128	2.5045	255135.480158865	2.5045
157810800	494560.820617483	239425.343670096	2.5104	255135.476947387	2.5104
157810860	494630.718784386	239495.245529948	2.5282	255135.473254438	2.5282
157810920	494694.922313297	239559.452985932	2.5547	255135.469327365	2.5547
157810980	494753.328481304	239617.863269949	2.5875	255135.465211355	2.5875
157811040	494805.875849338	239670.414889777	2.6267	255135.460959561	2.6267
157811100	494852.523378555	239717.066784569	2.6746	255135.456593986	2.6746
157811160	494893.274419033	239757.822022929	2.7349	255135.452396104	2.7349
157811220	494928.154893932	239792.706177698	2.806	255135.448716233	2.806
157811280	494957.193603846	239821.74802071	2.8841	255135.445583136	2.8841
157811340	494980.415405367	239844.97240772	2.9665	255135.442997647	2.9665
157811400	494997.873712978	239862.432717153	3.0525	255135.440995825	3.0525
157811460	495009.64258949	239874.203018933	3.1451	255135.439570558	3.1451
157811520	495015.823711251	239880.384961754	3.2408	255135.438749497	3.2408
157811580	495016.532116479	239881.093578314	3.332	255135.438538164	3.332
157811640	495011.92372634	239876.484778885	3.4138	255135.438947455	3.4138
157811700	495002.132041528	239866.692027389	3.4837	255135.440014139	3.4837
157811760	494987.221958656	239851.780444994	3.5396	255135.441513662	3.5396
157811820	494967.2784093	239831.835166597	3.5744	255135.443242703	3.5744
157811880	494942.380487298	239806.935262533	3.5833	255135.445224764	3.5833
157811940	494912.576749363	239777.129262769	3.565	255135.447486594	3.565

جدول ٤. بایاس برآورد شده به همراه دقت آن در بازهٔ زمانی یکروزه طی زمان GPS از GPS 157, 895,940 تا 157,895,940 از راه میانگین بایاس های محاسباتی.

مقدار عددی	پارامتر
255135.482592139	باياس برآورد شده (متر)
0.079308	دقت باياس برآورد شده (سانتيمتر)
1362	تعداد مشاهدات در بازهٔ زمانی بدون جهشِفاز

زمان GPS (ثانیه)	فاصلهٔ بر آورد شده در محاسبات (متر)	دقت فاصلهٔ محاسباتی (سانتیمتر)
157809600	237346.71022721	0.079314
157809660	237447.806538682	0.079314
157809720	237552.976870118	0.079314
157809780	237661.589120269	0.079314
157809840	237773.000510234	0.079314
157809900	237886.514460366	0.079314
157809960	238001.455382345	0.079314
157810020	238117.182453935	0.079314
157810080	238233.056438418	0.079314
157810140	238348.449289133	0.079314
157810200	238462.678767247	0.079314
157810260	238575.147952351	0.079314
157810320	238685.224883839	0.079314
157810380	238792.353061833	0.079314
157810440	238896.08353342	0.079314
157810500	238996.015807084	0.079314
157810560	239091.725749254	0.079314
157810620	239182.808749281	0.079314
157810680	239268.951683859	0.079314
157810740	239349.857746854	0.079314
157810800	239425.338025345	0.079314
157810860	239495.236192247	0.079314
157810920	239559.439721158	0.079314
157810980	239617.845889166	0.079314
157811040	239670.3932572	0.079314
157811100	239717.040786416	0.079314
157811160	239757.791826894	0.079314
157811220	239792.672301793	0.079314
157811280	239821.711011707	0.079314
157811340	239844.932813228	0.079314
157811400	239862.39112084	0.079314
157811460	239874.159997352	0.079314
157811520	239880.341119112	0.079314
157811580	239881.04952434	0.079314
157811640	239876.441134201	0.079314
157811700	239866.649449389	0.079314
157811760	239851.739366517	0.079314
157811820	239831.795817162	0.079314
157811880	239806.897895159	0.079314
157811940	239777.094157224	0.079314

جدول ۵. مقدار محاسبه شده برای فاصلهٔ زوجماهواره در محاسبههای تحقیق حاضر بههمراه دقت آن در بخشی از بازهٔ زمانی یکروزه طی زمان GPS از 157,811,940 تا 157,809,600.

شکل ۸ تغییرات مقدار بایاس نامعلوم در مشاهدات فاصلهیابی KBR در اثر بروز پدیدهٔ جهشِفاز، در بازهٔ زمانی ۱۰ روزه طی زمان GPS از I57,809,600 تا 158,673,540.

شکل ۹. دقت بایاس های محاسباتی (آبی) و دقت بایاس بر آورد شده (سرخ) در بازهٔ زمانی ۱۰ روزه، شامل تعدادی جهشِفاز طی زمان GPS از I57,809,600 تا 158,673,540.

تصویر تفاوت جاذبهٔ بین زوج ماهواره بر امتداد LOS. مشکل موجود برای تولید این کمیت با استفاده از دادههای واقعی GRACE که در پایگاه دادهٔ سازمان ملی هوا فضای امریکا در http://podaac.jpl.nasa.gov/grace قابل دسترسی است، وجود بایاس نامعلوم در مقدار مشاهداتی برای فاصلهٔ بین دو ماهواره با سامانهٔ KBR است. این موضوع کاربران اطلاعات واقعی GRACE را وادار به

محاسبهٔ این فاصله (در هر تاریخ مشاهداتی) به کمک بردار موقعیت زوجماهواره (حاصل از مشاهدات GPS) میکند، که دقت بسیار پایین تری را نسبت به دقت فاصلهٔ مشاهداتی KBR نتیجه میدهد. بر این اساس، در این تحقیق، پیشنهادی به منظور رفع این مشکل از راه بر آورد کمترین مربعات بایاس یادشده، ارائه و با استفاده از آن، فاصلهٔ بین دو ماهواره در هر لحظهٔ مشاهداتی از راه تفاضل

- Columbus. Han S.-C., 2003, Efficient Global Gravity Determination from Satellite-to-satellite Tracking (SST). Report # 467 Ohio State University, Columbus Ohio. 43210-1275.
- Han, S.-C., Jekeli, C., and Shum, C. K., 2003, Static and temporal gravity field recovery using grace potential difference observables. Advances in Geosciences 1:19-26, European Geosciences Union 2003.
- Jekeli, C., 1998, An Analysis of Geopotential Difference Determination from Satellite-to-Satellite tracking. The 2nd joint meeting of the International Gravity Commission and International Geoid Commission, 7-12, September, Trieste, Italy.
- Jekeli, C., 1999, The determination of gravitational potential differences from satellite-to-satellite tracking. Celest. Mech. Dyn. Astr., **75**, 85-101.
- Jekeli, C., 2001, Inertial Navigation Systems with Geodetic Aplications, Walter de Gruyter GmbH, second edition, ISBN 3-11-015903-1.
- Keller, W., and Sharifi, M. A., 2005, Satellite Gradiometry using a satellite pair. J. Geodesy, 78, 544-557.
- Keating, T. P., Taylor P., Kahn W., and Lerch, F., 1986, Geopotential Research Mission, Science, Engineering, and Program Summary", NASA TM-86240.
- Kim, J., 2000, Simulation Study of A Low-Low Satellite-to-Satellite Tracking Mission. Ph.D. Thesis, University of Texas.
- Lachapelle, G., and Cannon, E., 1986, Single and dual frequency GPS results for baselines of 10 to 500 km, The Canadian Surveyor, **40**(2), 173-183.
- McCarthy D. D., and Petit, G., 2003, IERS Conventions, International Earth Rotation and Reference Systems Service (IERS).
- Pisacane V. L., and Yionoulis, S. M., 1980, Recovery of Gravity variations from Satelliteto-Satellite tracking, The Johns Hopkins University, Applied Physics Laboratory Laurel Maryland.
- Reigber, C., Rizos, C., Bosch, W., Balmino, G., and Moynot, B., 1983, An improved GRIM3 Earth gravity field (GRIM3B). Presented at XVIII General Assembly of IUGG/IAG, Hamburg 1983.
- Reigber, C., 1988, Lecture Notes on Gravity Field

فاصلهٔ بایاس دار در آن لحظه از بایاس بر آورد شده، محاسبه شده است که دقت بسیار بیشتری را ایجاد می کند. همان طور که در شکل ۹ ملاحظه می شود، انحراف معیار مقدار محاسبه شده برای فاصلهٔ بین زوج ماهواره با استفاده از پیشنهاد نگارندگان مقاله، نسبت به محاسبهٔ این کمیت از راه بردار موقعیت به مراتب کوچک تر است. همچنین از این شکل نتیجه می شود که هر چه بازهٔ زمانی عاری از جهش فاز طولانی تر باشد، بر آورد دقیق تری برای بایاس نامعلوم به دست می دهد. در نهایت با استفاده از پیشنهاد فاصله یابی موجود در فایل های ۲۰۰۶ تا ۲۰۰۶ آماده شده که بایاس نامعلوم، طی سال های ۲۰۰۲ تا ۲۰۰۶ آماده شده که نقشه بر داری دانشگاه تهران قابل دستیابی است.

تشکر و قدردانی بدینوسیله از پشتیبانی مالی دانشگاه تهران در انجام این تحقیق طی طرح پژوهشی شمارهٔ ۸۱۵۱۰۰۷/۱/۰۶ تشکر و قدردانی می شود.

منابع

- Bjerhammer, A, 1968, On Gravity. Royal institute of Technology, Geodesy Division, Stockholm.
- Case, K., Kruizinga, G. L. H., and Wu S.-C., 2004, GRACE Level 1B Data Product User Handbook. Jet Propulsion Laboratory, California Institute of Technology, JPL D-22027.
- Fischell, R. E., and Pisacane, V. L., 1978, A dragfree lo-lo satellite system for improved gravity field measurements, In: Proceedings of the 9th GEOP Conference, Department of Geod. Sci. Rep. 280, Ohio State University, Columbus, 213-220.
- Garcia, R. V., 2002, Local Geoid Determination from GRACE mission. Report #460 Ohio State University, Columbus Ohio. 43210-1275.
- Hajela, D. P., 1974, Improved procedure for the

- Tapley, B., Chambers, D. P., Bettadpur, S., and Ries J. C. 2003, Large scale ocean circulation from the GRACE GGM01 geoid, Geophys. Res. Lett. **30**(22), 2163, doi: 10.1029/2003 GL018622.
- Tapley, B., Ries, J., Bettadpur, S., Chambers, D., Cheng, M., Condi, F., Gunter, B., Kang, Z., Nagel, P., Pastor, R., Pekker, T., Poole, S., and Wang, F., 2005, GGM02-An improved Earth gravity field model from GRACE, J. Geodesy., **79**, 467-478.
- Wolf, M., 1969, Direct measurements of the Earth's gravitational potential using a satellite pair. J. Geophys. Res., 74(22), 5295-5300.
- Wu S.-Ch., Kruizinga, G., and Bertiger, W., 2004, Algorithm Theoretical Basis Document for GRACE Level-1B Data Processing V1.1, Jet Propulsion Laboratory, California Institute of Technology, JPL D-27672.

Recovery from Satellite Tracking Data, International Summer School of Theoretical Geodesy, Assisi Italy.

- Reigber, C., King, Z., Konig, R., and Schwintzer, P., 1996, CHAMP, A minisatellite mission for geopotential and atmospheric research, Spring AGU Meeting, Baltimore, May.
- Reigber, C., Schmidt, R., Flechtner, F., König, R., Meyer, U., Neumayer, K.-H., Schwintzer, P., and Zhu, S. Y., 2003, First GFZ GRACE Gravity Field Model EIGEN-GRACE01S, http://op.gfz-potsdam.de/grace/results.
- Reigber, Ch., Schwintzer, P., Neumayer, K.-H., Barthelmes, F., König, R., Förste, Ch., Balmino, G., Biancale, R., Lemoine, J.-M., Loyer, S., Bruinsma, S., Perosanz, F., and Fayard, T., 2003, The CHAMP-only Earth Gravity Field Model EIGEN-2. Adv. Space Res., **31**(8), 1883-1888, 2003 (doi: 10.1016/S0273-1177(03)00162-5).
- Reigber, Ch., Jochmann, H., Petrovic, S., Schwintzer, P., Barthelmes, F., Neumayer, K.-H., König, R., Förste, Ch., Balmino, G., Biancale, R., Lemoine, J.-M., Loyer, S., Perosanz, F., 2004, Earth Gravity Field and Seasonal Variability from CHAMP, In: Reigber Ch., Schwintzer P., Wickert J. (eds.), Earth Observation with CHAMP-Results from Three Years in Orbit, Springer, Berlin, 25-30.
- Reigber, C., Schmidt, R., Flechtner, F., Konig, R., Meyer, U., Neumayer, K., Schwintzer, P., and Zhu, S. Y., 2005, An Earth gravity field model complete to degree and order 150 from GRACE: EIGEN-GRACE02S. J. Geodyn., 39, 1-10.
- Rummel, R., 1980, Geoid heights, geoid height differences, and mean gravity anomalies from low-low satellite-to-satellite tracking, an error analysis, Report No.306, Dept. of Geod. Sci., Ohio State University, Columbus.
- Rummel, R., Balmino, G., Johannessen, J., Visser, P., and Woodworth, P., 2002, Dedicated gravity field missions and aims. J. Geodyn., **33**, 2-20.
- Seeber, G., 2003, Satellite Geodesy, Walter de Gruyter GmbH, second edition, ISBN 3-11-017549-5.
- Sharifi, M. A., 2004, Satellite Gradiometry using a satellite pair. Submitted in conformity with the fulfillment of conditions to commence the PhD studies, Department of Geodesy and GeoInformatics, University of Stuttgart.
- Sharifi, M., A., 2006, Satellite to Satellite Tracking in the Space-wise Approach, Ph.D. thesis, Department of Geodesy and